

*Blijf mij gedenken vrienden,
het was goed samen te zijn.*

Met diepe bewondering en veel respect
gedenken wij

JOHAN DUNHOFT

echtgenoot van Tonnie Reimink

Hij werd geboren op 23 april 1930 te Lonneker. Temidden van zijn gezin werd hij gesterkt door het Heilig Sacrament van de zieken. Op dinsdagavond 13 april is hij, omringd door zijn vrouw en kinderen, thuis rustig ingeslapen. Op zaterdag 17 april hebben we afscheid van hem genomen in de kerk van de H.H. Petrus en Paulus te Goor, waarna we hem ten ruste hebben gelegd op het R.K. kerkhof aldaar.

Zonder enig besef van wat er werkelijk aan de hand was, hebben we je met ondraaglijke pijn naar het ziekenhuis gebracht.

Na een week werd onze angst voor een ernstige ziekte bevestigd. Zelf drong het nog niet tot je door, omdat de pijn jou op dat moment beheerste.

Je hebt in je leven, naast de mooie momenten, ook veel moeilijke momenten gekend. Ongelofelijk was je kracht, de manier hoe je je daar telkens weer doorheen sloeg en ons hierin meenam.

Tijdens je ziekte werd dit weer eens duidelijk. Je was ziek en je had weinig tijd, besefte je de laatste week. Je gaf ons en jezelf de ruimte om te huilen en te praten. Ook met jouw gevoel voor humor en de manier, waarop je bepaalde dingen kon zeggen, zorgde je er

voor, dat al dit verdriet voor ons een heel klein beetje te dragen was.

Deze manier van omgaan met dingen was kenmerkend in jouw leven. Als mama en de kinderen het maar goed hadden, was jij tevreden.

Gezelligheid, samen zijn en harmonie stond voorop. Zo zijn er nog meer eigenschappen, die we van jou hebben meegekregen en waar we trots op zijn.

Je was altijd eerlijk en oprecht en je oordeelde nooit te vroeg over mensen; je liet mensen in hun waarde.

In alles wat je deed, was je een perfectionist, met name in je werk wat je met veel liefde deed. Genieten kon je van veel dingen, maar vooral van je grootste hobby, de tuin. Hierin was je vaak te vinden en je had het altijd keurig voor elkaar. Je laatste krachten heb je dan ook gebruikt, om hiervan bewust afscheid te nemen.

Je vroeg je af op je ziekbed: "Heb ik het goed gedaan?" Ja papa, het was goed!

Je hebt ons, samen met mama, gevormd zoals we nu zijn en wij kunnen zeggen, dat we het niet beter hadden kunnen treffen! We zijn blij en trots, dat jij onze vader mocht zijn.

Bedankt voor alles!!

Papa heeft elke attentie, bezoek en blijk van medeleven tijdens zijn ziekteperiode zeer gewaardeerd.

Wij bedanken iedereen, die papa en ons in de afgelopen moeilijke periode op welke wijze dan ook, hebben bijgestaan.

Goor, april 1993

Tonnie
Mirjam en Henk
Inge en Jacqueline
Peter en Sytske